„Fericiţi cei care plâng, pentru că ei vor fi mângâiaţi!”

(Mt 5,4)

Isus, în predica de pe Munte, revoluţionează modul de gândire uman, numindu-i **„fericiţi”** pe oamenii care, la prima vedere, par orice altceva decât fericiţi:
cei săraci,
cei persecutaţi,
cei blânzi,
cei care se dedică reconcilierii sufletelor...

Adresându-se celor îndureraţi, Isus nu are în gând o anumită categorie de suferinzi, **dar se gândeşte la oricine suferă**, fie adult sau copil, bărbat sau femeie, de orice rasă sau din orice locaţie, din orice cauză: o nenorocire, o calamitate, o boală, pierderea unei persoane dragi sau a bunurilor materiale sau a stimei; se gândeşte la dezamăgiri, la îngrijorări ascunse în inimă...

Isus **se gândeşte la toţi aceştia şi chiar la tine**, dacă suferi în acest moment.

vor fi mângâiaţi

Desigur, folosind verbul la viitor, Isus se referă la acel timp în care Împărăţia sa va fi instaurată, trezeşte deja în inimă speranţa care diminuează durerea.

dintr-un comentariu de Chiara Lubich
al Cuvântului vieţii din nov'98

Cuvântul Vieţii

centro.rpu@focolare.org

prelucrat de Centrul Internaţional Tineri pentru Unitate

mişcarea focolarelor

„Fericiţi cei care plâng, pentru că ei vor fi mângâiaţi!”

(Mt 5,4)

Dar Isus, cu aceste cuvinte ale sale, **nu vrea să-i conducă pe cei care sunt nefericiţi la o simplă resemnare**, promiţând o compensaţie viitoare.

El se gândeşte şi la prezent. De fapt, Împărăţia lui, chiar dacă nu într-un mod definitiv, este deja aici. Şi este prezentă şi în noi, în inimile noastre de creştini: Dumnezeu este în noi. Şi atunci fericirea vestită de Isus poate să se confirme chiar acum.

Să luăm crucea

El a spus că suferinţele care ne depăşesc trebuie primite aşa cum le-a acceptat el.
Doreşte ca tu să-ţi „iei” crucea, nu ca s-o urăşti, nu ca s-o îndepărtezi, nu doreşte ca tu s-o respingi, ca s-o tragi după tine.
Trebuie ca tu s-o iubeşti.
Doreşte să o aşezi bine pe umerii tăi, mai mult: s-o apuci ca pe o torţă, ca pe un steag.

Chiara Luce Badano proclamată fericită în 2010

Dumnezeu ţi-o face uşoară

Atunci, iată miracolul Împărăţiei; simţi că o poţi duce şi să-ţi vină, chiar, să zâmbeşti printre lacrimi.

Există **o putere în tine** care nu este a ta: ea vine de la el. Şi înţelegi de ce el vorbeşte de **„jug uşor şi plăcut”**.

Suferinţele pot persista, dar există **o nouă vigoare** care ne ajută să purtăm încercările vieţii şi să-i ajutăm pe ceilalţi în durerile lor, să le depăşească, să le vadă aşa cum El le-a văzut şi să le primească, drept mijloc de mântuire.

dintr-un comentariu de Chiara Lubich al Cuvântului vieţii din nov'98

Cuvântul Vieţii

Mişcarea focolarelor

Publicat de Centrul Internaţional Tineri pentru Unitate